Innerlijk evenwicht

29 oktober 1965
lezing 137

"Gegroet, dierbare vrienden. Er is hier een sterke, warme stroom van kracht en liefde aanwezig. Deze zegening is het resultaat van jullie inspanningen, groei en worsteling in de goede richting. Ieder van jullie hier is daar voor een stukje verantwoordelijk voor. Jullie hebben er allemaal toe bijgedragen - evenals een aantal vrienden die hier vanavond niet zijn.

Met deze lezing wil ik trachten jullie een stapje verder te helpen op weg naar het doel. Maar wat is het doel? Spirituele geschriften en religieuze leringen uit alle windstreken en uit alle culturen spreken al eeuwen achtereen in de een of andere vorm over 'de val van de engelen' of over 'in ongenade vallen'. Wat wordt daar nu eigenlijk mee bedoeld? Mensen leggen die 'val' gewoonlijk heel letterlijk uit, als iets wat in tijd en ruimte is gebeurd. Met andere woorden, iets dat ooit op een bepaalde plek geschiedde; de betreffende individuen werden door bepaalde acties van de ene plek naar een andere overgeplaatst of ze werden naar een ander, ver weg gelegen oord gestuurd. Deze uitleg is natuurlijk een grove misvatting. Want wat echt met dit verhaal wordt bedoeld en wat mensen zo moeilijk schijnen te kunnen begrijpen is niets meer of minder dan de verandering van een *geestestoestand*. Afgescheiden zijn van God is een geestestoestand of een staat van bewustzijn; terugkeren naar God, naar je schepper is ook weer een staat van bewustzijn.

Nadat je een bepaald stadium op deze ontwikkelingsweg hebt bereikt, ontdek je een bepaalde kracht en intelligentie in jezelf die bijna als een apart wezen aanvoelt, anders dan je gewone bewustzijn, anders dan het gevoel dat je van jezelf hebt. Het lijkt alsof er nog een ruimer, andersoortig wezen in je schuilt. Het is alsof je twee stel hersens hebt – en dat tweede stel dat je net hebt ontdekt leidt je op een veel wijzere en

bevredigender manier. Het zorgt ervoor dat je jezelf op een veel bevredigender manier ervaart.

Natuurlijk is dit een illusie want er zijn geen twee aparte entiteiten. Maar op dit punt heb je de eerste stap op weg naar je hereniging met het goddelijke gezet. Je bent er niet meer volledig van gescheiden, je kunt je erdoor laten activeren en in beweging brengen. Maar het is een illusie dat er twee gemoederen of vormen van bewustzijn of aparte wezens zouden zijn. Het is allemaal één bewustzijn, ook al bestaat er nog afgescheidenheid of verdeeldheid. Deze scheiding is wat in de godsdienst de 'val der engelen' wordt genoemd. In de psychologie wordt een andere terminologie gebruikt om precies hetzelfde proces te beschrijven; integratie betekent niets anders dan hereniging met het goddelijke. Ook de psychologie erkent het feit dat een geïntegreerde, gezonde persoon vanuit het centrum van zijn wezen functioneert.

Het gescheiden zijn van dit centrum is als een muur van niet weten dat er een centrum van wijsheid, liefde en kracht bestaat. Als je daar geen weet van hebt, zoek je er geen contact mee en dan ontstaat er nog meer verwarring, dwaling en onwetendheid. Hoe minder je je van het bestaan van dit centrum bewust bent, hoe meer je er wel van gescheiden moet zijn.

Wanneer - dank zij een groeiend zelfbewustzijn - delen van deze muur beginnen af te brokkelen terwijl andere delen nog steeds intact blijven, krijg je door het contact dat je zo nu en dan met dat innerlijke centrum hebt de indruk dat er twee wezens, twee gemoederen in je aanwezig zijn. Wanneer delen van dit innerlijke zelf dat letterlijk eindeloze mogelijkheden voor geluk, voor het goede en voor een grenzeloze groei in zich draagt, te voorschijn komen, lijkt het net alsof deze in het geheel niet met je gewone persoonlijkheid zijn verbonden.

Dit innerlijke centrum is het goddelijke bewustzijn. Het doordringt het gehele universum, het omvat alles. Vandaar dat het innerlijke centrum van een menselijk wezen één is met het innerlijk centrum van ieder ander menselijk wezen. Iedereen is vol van deze levende eenheid die geen conflict en geen beperking kent. De scheppende kracht die in elk levensproces werkzaam is, is overal een en dezelfde kracht. De scheiding tussen materie en bewustzijn is een illusie. Deze illusie is de echte betekenis van wat in godsdiensten de afscheiding van God of de 'val der engelen' wordt genoemd. Het 'doel' is je weg terug zoeken

naar die staat van gelukzaligheid die pas komt als je een geheel en in contact met je innerlijke centrum bent. Dat is niet alleen het doel van een pad als dit maar het is het onbewuste doel van ieder levend wezen.

De kracht die in de kern van je diepste innerlijk wezen ligt opgeslagen is zo reusachtig, lieve vrienden, jullie hebben daar geen idee van. Slechts beetje bij beetje kun je hem onderzoeken en aan het werk zien en bewonderen. Je neemt hem eerst waar in de vorm van bescheiden uitingen die niettemin bijna wonderbaarlijk lijken. En naarmate je er meer oog voor krijgt en je je denkbeelden en visies verruimt, zul je die kracht op vele, prachtige manieren aan het werk zien. Als je er voor kiest deze kracht tot leven te roepen, zul je ontdekken dat deze geweldige kracht zo enorm is dat je je niet kunt voorstellen dat jij die kracht 'hebt', dat je hem 'bent' of erdoor wordt geactiveerd. Zo simpel is het.

Op dit ogenblik zijn de meeste van jullie er nog van gescheiden want jullie geloven niet echt dat alles wat je nodig hebt om te groeien, om in harmonie te zijn, om deel te hebben aan het dynamische, scheppende levensproces waarin je alles geeft en krijgt waar je in je stoutste dromen niet aan zou denken, binnen je bereik ligt.

Je niet bewust zijn van dit levenscentrum staat in direct verband met het je niet bewust zijn van de negatieve zaken die jij in beweging hebt gezet. Dit padwerk dient zich in de eerste plaats met het blootleggen van beelden, misvattingen, destructieve emoties en gedragspatronen bezig te houden. In de mate waarin die worden veranderd, *moet* het besef van het goddelijke in je hierop volgen. Het idee dat er een schijnbaar afgescheiden, vreemd bewustzijn in je huist, bestaat ook met betrekking tot de negatieve kant van je persoonlijkheid. Wanneer je de eerste pogingen doet om tot nu toe onbewust materiaal aan de oppervlakte te brengen, heb je vaak het gevoel alsof er een destructieve entiteit in je aan het werk is waar je geen greep op hebt. Aanvankelijk schrijf je negatieve gebeurtenissen aan het lot buiten je toe en ben je bang voor de wereld en het leven om je heen. Als je je eigen onbewuste destructiviteit ontdekt, begin je bang voor je onbewuste te worden, waar je vooralsnog geen greep op lijkt te hebben. Ook hier krijg je het gevoel alsof er twee afzonderlijke entiteiten in het spel zijn: het jou vertrouwde bewuste zelf met zijn bedoelingen en gedachten, en dat zojuist ontdekte onbewuste zelf met zijn totaal tegenovergestelde negatieve bedoelingen en gedachten.

Wanneer je met dit werk verder gaat, elimineer je geleidelijk aan de factoren die de scheiding teweegbrengen. Die inwonende 'entiteit' begint iets van jezelf te worden en je gaat je er verantwoordelijk voor voelen. Je maakt er contact mee en je kunt je er mee identificeren. Van daaruit kun je er verantwoordelijkheid voor nemen en er één mee worden. Wat die entiteit teweegbrengt is dan niet langer gescheiden van je bewuste wil. Op deze manier gaat je ego één met een deel van jezelf worden dat jou tot nog toe naar doodlopende wegen heeft gevoerd. En dan kan het ego dat wijzer is geworden de richting bepalen. De strijd tussen het door jou opgevoede ego en de destructieve factor in je stopt zodra je uiterlijke ego in staat is te erkennen dat het één met die destructieve factor is.

Wanneer je in contact met het goddelijke centrum komt, is het proces precies hetzelfde. Je bent je daar aanvankelijk net zo weinig van bewust als van je destructieve processen. Als je jezelf vragen over je oude beeldvorming gaat stellen en je je een voorstelling van nieuwe mogelijkheden gaat maken, komt dat wat je hebt begraven weer te voorschijn. Dit proces vindt zowel met betrekking tot de destructieve als de meest constructieve en creatieve factoren in jezelf plaats. De uitdrukkingsvormen van beide lijken eerst los van jezelf te staan; pas als je accepteert dat ze *deel* van jezelf zijn, kun je je ze eigen maken en ze integreren. Dan lost het negatieve in het proces van integratie met het bewuste ego op en activeert en stimuleert het goddelijke het bewuste ego steeds meer totdat het ego er één mee wordt.

Denk eens aan een ongewenste stemming of situatie nu die je niet schijnt te kunnen veranderen. Er moet ergens in jou een punt zijn waarop je met opzet deze ongewenste factor in het leven hebt geroepen want anders zou je je niet in deze situatie bevinden. Zolang je het verband ontkent tussen de jij die het gevolg waaronder je nu lijdt, heeft gewild en de jij die dit gevolg ervaart, moet je wel boos en bang zijn. Je doet echter je best om niet toe te geven dat je dit proces zelf in gang hebt gezet; je gelooft liever dat het lot je niet gunstig gezind is. Je vecht tegen het zien van je eigen rol erin. Maar zodra je dat verband wel wilt zien, zul je het ook zien. Dan ben je vrij, ook al ben je nog niet volmaakt. Wanneer je tot deze erkenning bent gekomen, voel je je niet langer hulpeloos en beheerst door krachten die je niet begrijpt. Als je ontkent dat je huidige moeilijke situatie door jou werd geschapen en misschien nog steeds door jou wordt geactiveerd, zit je jezelf echt in de weg. Je moet dit feit erkennen en zo je onwetendheid uitbannen.

Op het moment dat je in overweging neemt dat wat je ook ervaart het gevolg is van iets dat jij in gang hebt gezet, op het moment dat jij zegt ‘ik moet dit op de een of andere manier hebben veroorzaakt, ik wil zien waar en op welke manier ik dit heb gedaan’ en het dan loslaat en je positieve innerlijke krachten het antwoord laat geven, *kan het niet anders of die kennis komt tot je*. Op dat moment zul je voor het eerst een notie hebben van wat vrede is en een toestand die vrij van angst is ervaren omdat je je, in jezelf, bezint op de in jou gelegen oorzaak en het gevolg. Dit is allemaal niet nieuw; ik heb het vroeger in andere verbanden ook besproken.[1]

Ik herhaal het omdat dat voor een aantal van mijn vrienden hard nodig is want de waarheid vergeet je zo gemakkelijk als deze in je groeiproces nog geen tweede natuur voor je is geworden. Het moet ook nog een keer worden herhaald om de parallel tussen de negatieve en positieve innerlijke processen aan te geven. Hoe meer je je van beide mogelijkheden in jezelf bewust bent, des te beter kun je beide integreren en je ermee identificeren zodat het negatieve oplost en het positieve zijn werk kan doen. Maar je kunt je van geen van beide bewust worden tenzij je je erin verdiept en ze met je bewuste ego koestert. Als je de negatieve aspecten in jezelf erkent, zul je in staat zijn de grootste kracht die er is voor jezelf op te eisen. Als je het negatieve in je als iets van jou ziet en er de verantwoordelijkheid voor neemt, word je er niet langer door beheerst en ben je in staat verantwoordelijkheid te nemen voor het beste in de schepping - het goddelijke in je. Als je niet langer door het destructieve wordt geregeerd omdat je het als een deel van jou accepteert en zo de basis voor het zelf beschikken legt, zul je door de onmetelijke kracht in het universum worden gesterkt, je zult erdoor worden geactiveerd om dingen te doen waarvan je tot nu toe zelfs niet kon dromen. Als je ziet hoe de destructieve elementen in jou werkzaam zijn en wat hen motiveert, zullen ze je niet langer bang maken want je zult zelf de koers kunnen bepalen. Tegelijkertijd zul je niet langer bang zijn voor de grootste positieve kracht die in je schuilt; je zult in staat zijn die te gebruiken door er met je bewuste geest vorm aan te geven. Zolang je het destructieve in je vreest, moet je ook bang zijn voor het goddelijke in je. Pas wanneer je bereid bent het destructieve eerlijk onder ogen te zien, zul je er niet langer bang voor zijn.
Het één worden met je goddelijke centrum gaat niet in één keer. Zoals

[1] Zie lezing 100 ‘De pijn van destructieve patronen onder ogen zien’
lezing 128 ‘Barrières ontstaan uit denkbeeldige beperking’
lezing 196 ‘De kwaliteit van je verbintenis; oorzaak en gevolg’
(Noot vertaler)

je weet verlopen deze processen geleidelijk. Er kunnen gebieden zijn waar je al tamelijk vrij bent en waar je een direct contact met het centrum van je innerlijke zelf hebt gelegd – een contact dat de meest gunstige uitwerkingen voor je innerlijke en uiterlijke levenservaringen heeft. Andere gebieden kunnen door een gebrek aan bewustzijn nog ommuurd zijn. Het kan zijn dat je nog niet in de gaten hebt waar en op welke manier je in die gebieden negatieve processen activeert en daarom lukt het je ook niet om welbewust positieve processen te activeren. Je wil is geblokkeerd en verlamd. Je bent misschien heel goed in staat om op alle terreinen waar je door bewustzijn je vrijheid hebt verworven, met je innerlijke kern te communiceren en er op allerlei prachtige manieren door geleid en in beweging gezet te worden, maar je hebt niet het vermogen om op de terreinen waar je dat bewustzijn niet hebt, hetzelfde te doen. Daarom ontbreekt op deze terreinen het inzicht in de destructieve elementen die daar werkzaam zijn en ben je niet met de kracht verbonden die je helpt er bovenuit te groeien. Voor dergelijke situaties zal deze lezing een hulp zijn.

Je zult leren begrijpen hoe deze wetten werken en hoe je de krachten van je geest en je wil kunt gebruiken. Als je begrijpt wat zij vermogen te doen, zul je geen scheiding meer voelen tussen je bewuste intelligentie en wil die je werkzame, uiterlijke geest en persoonlijkheid vormen - en dat innerlijke onmetelijke goddelijke zelf, het centrum van je innerlijke wezen dat tegelijkertijd het centrum van het universum is.

Zolang je van je centrum bent gescheiden, moet je je wel zwak en verloren voelen. Je afgescheiden brein en persoonlijkheid kunnen uit zichzelf niet doen wat alleen in samenwerking met het innerlijke centrum tot stand kan worden gebracht. De uiterlijke persoonlijkheids-lagen dienen één doel: in contact komen met dit innerlijke wezen. Ze bestaan om de kracht van dit innerlijke wezen te leren kennen, om zich een voorstelling van de pracht en de mogelijkheden van dit innerlijke wezen te maken en om welbewust een contact met dit innerlijke centrum te vestigen. Het uiterlijke zelf dient zich door wat vanuit het innerlijke zelf komt te laten leiden, in beweging te laten brengen en te laten vervullen. Wanneer de uiterlijke persoonlijkheid er heel bewust ruimte voor maakt, zal het innerlijke zelf zich spontaan manifesteren. In dit proces zal de uiterlijke persoonlijkheid op den duur een geheel met de innerlijke kern vormen.

Wanneer je uiterlijke zelf iets tot stand probeert te brengen waartoe

alleen je innerlijke wezen in staat is, kun je niet slagen. Je moet dan wel in verwarring en moeilijkheden, in angst en pijn terecht komen. Je moet dan op een heel frustrerende manier vechten. Terwijl het uiterlijke zelf volstrekt geen acht op zijn innerlijke kern slaat, probeert het zo hard mogelijk onder controle te krijgen wat het niet onder controle kán krijgen. Dit gevecht moet meer spanning, angst, een gevoel van falen en angst om te mislukken veroorzaken. Maar de uitputting van dit vergeefse gevecht met al zijn zinloze, uiterlijke druk zorgt er ook voor dat de persoonlijkheid het daar opgeeft waar volharding juist heel erg noodzakelijk is. Voor een activiteit met een bedoeling is precies het omgekeerde nodig: waar de persoonlijkheid gaat drukken, duwen en forceren, is het juist nodig los te laten en het aan een hogere macht (binnen in jezelf!) over te geven. Waar de persoonlijkheid wanhopig en berustend opgeeft zonder dat de gedachten worden geformuleerd die de innerlijke kern kunnen activeren, daar is juist inspanning en wilskracht geboden. Jammer genoeg overheerst in de denkprocessen die zich in negativiteit hullen maar al te vaak de weg van de minste weerstand terwijl de uiterlijke wil vecht, worstelt en druk uitoefent om een gewenst resultaat te bereiken dat niet bereikt kan worden zolang de innerlijke vermogens niet worden aangesproken. Dit gespannen en angstige duwen gebeurt op een heel subtiele maar niettemin werkelijke manier. Het is gericht op het gedrag van anderen die zich voor je gevoel op een bepaalde manier moeten gedragen om jou in staat te stellen je doel te bereiken. Het duwen is ook gericht op het deel van jezelf dat weerstand biedt en dat niet gedwongen kan worden zich anders te voelen dan het zich voelt zolang de persoonlijkheid negeert dat er duidelijke ‘redenen’ voor die weerstand bestaan.

Wanneer je op dit pad verder gaat, zul je in je persoonlijkheid deze onevenwichtigheid bij de beheersing van je gedachten kunnen waarnemen. Als je hem waarneemt, kun je deze onbalans ook weer corrigeren. Je zult je scherp bewust worden van de manier waarop je aan de meest destructieve denkpatronen en emoties de ruimte geeft; je zult zien hoe je wat dit betreft de weg van de minste weerstand kiest. Nu ze niet langer vaag zijn, kun je vaststellen wat hun uitwerking is en ben je in staat ze een halt toe te roepen en een constructief patroon van denken, voelen en willen te kiezen. Op het gebied waar je nu problemen hebt, kun je die ene constructieve wens formuleren om in contact met je binnenwereld te komen en heel bewust dat onmetelijke goddelijke zelf activeren dat diep in je leeft.
Dat is niet moeilijk. Het is in feite veel gemakkelijker dan wat je nu

doet, de worsteling die je doormaakt. Als je alleen maar zou zeggen: ‘Ik kan met mijn uiterlijke wezen dit probleem niet oplossen. Maar ik weet dat ik in verwarring en onwaarheid moet zijn omdat ik me gedrongen voel om op een manier te denken, te voelen en te handelen die wanhoop, angst, frustratie en gevoelens van twijfel voortbrengt. Ik wil nu bewust contact met het meest constructieve centrum van mijn diepste wezen maken, het activeren en het mij laten leiden naar de gedachten die ik op dit moment nodig heb, naar de inzichten waar ik nu behoefte aan heb en naar het gedrag en de gevoelens die op dit moment goed en productief zijn’. En dan, laat het los, laat het zo zijn - en laat je erdoor leiden! Laat het ‘denken’ via jou! Laat het voelen via jou! Dat is alles wat je hoeft te doen. Op deze manier activeer je dat meest machtige levenscentrum. Het zal je stap voor stap geleiden.

Het proces dat ik zojuist beschreef, is duidelijk niet iets voor eens en voor altijd. In het begin kun je dat misschien onwillekeurig zo voelen. Dat wil zeggen, je roept jezelf op een bepaald ogenblik tot de orde, je volgt dit advies op en ervaart dan inderdaad een zeer gunstig resultaat. Maar dan denk je misschien dat dat het is en dat het voor de volgende stappen voldoende is. Dat is natuurlijk niet zo want je staat nog maar aan het begin van deze integratie. Die komt niet vanzelf. Je moet er aan werken en dat betekent hetzelfde proces van activeren en formuleren, van het onder woorden brengen van de geëigende gedachten en het verlangen en het te voorschijn roepen van dit innerlijke centrum. En dit proces moet worden herhaald. In iedere situatie zijn er weer andere obstakels die erkend en uit de weg geruimd dienen te worden. Telkens als er zich moeilijkheden en negatieve stemmingen voordoen, moet je de negativiteit waaraan je zo gemakkelijk toegeeft een halt toe roepen en voor het contact met je innerlijke wezen blijven vechten. Dat is niet zo moeilijk, echt niet, eigenlijk is het vrij gemakkelijk. Iedere keer dat je dit doet, wordt er een ander aspect van die scheidingsmuur verwijderd. Er moet dan meer begrip, meer leven komen zodat je uiteindelijk deze kracht die jou beweegt als *jouw eigen* kracht voelt. Je zult een harmonie tussen je uiterlijke zelf en dit centrum voelen dat je door een bewust denkproces te voorschijn moet roepen. Het lijkt dan niet langer meer alsof er een tweede bewustzijn in je bestaat. En het lijkt ook niet meer alsof de uitwerkingen in je uiterlijke leven niets met jou te maken hebben. Je zult het verband met negatieve oorzaken die je niet eerder hebt gezien weten te leggen en met positieve krachten waarvan je nooit had gedroomd dat ze ooit zouden kunnen bestaan. Het resultaat hiervan is dat je met productieve gedachten van waarheid,

groei en een ruimer zicht op wat er allemaal mogelijk is, wordt vervuld. Ieder situatie biedt je vele mogelijkheden om een gewenst resultaat te bereiken, om problemen op te lossen en je op een creatieve manier te ontwikkelen. Je kunt uit geen enkele moeilijkheid komen als je uitsluitend op je uiterlijke verstand vertrouwt. Laat je uiterlijke verstand vol zijn van je innerlijke wezen. Dan en alleen dan kun je een oplossing voor ieder specifiek probleem vinden.

Wat betreft het beheersen van je gedachten kan ik het herstel van het evenwicht het best aan de hand van het volgende voorbeeld laten zien: ieder menselijk wezen heeft liefde nodig en wenst liefde. Jullie willen allemaal liefde krijgen. Wanneer je van dit centrum in jezelf bent gescheiden, is je manier om liefde te krijgen het omgekeerde van beheersing. Wanneer er in dit opzicht een juist evenwicht bestaat, geeft de mens op een vrije manier en zonder angst vanuit zichzelf. Tegelijkertijd laat hij de geliefde vrij. Hij forceert niet, hij hoeft niet te bezitten, hij hoeft de ander niet tot zijn eigendom te maken, hij hoeft geen nauwlettende controle of druk uit te oefenen. Daarom kan een mens niet het bezit van iemand anders zijn of door een ander worden bestuurd. Hij hoeft dan ook niet bang te zijn om liefde te geven of te krijgen. Hij moet bij deze gemoedsgesteldheid beseffen dat liefde de grootste vrijheid is, dat liefde naar hem toekomt als hij die loslaat en hij er niet voor hoeft te vechten, te trekken of te duwen. Hij kan anderen vrij laten omdat hij weet dat hij het zijne ontvangt. En liefde komt hem toe omdat hij die niet blokkeert, er niet bang voor is en er niet tegenin gaat. Liefde is een continue stroom die om hem heen zweeft en nooit van hem kan worden weggenomen zolang hij dat niet zelf doet. Er komt geen einde aan zolang hij er zelf geen einde aan maakt. Liefde is volkomen veilig, er is geen sprake van gevaar of conflict. Daarom houdt het van zichzelf geven, iemand liefhebben of ergens toe bijdragen niet in dat diegene de controle verliest. Hij is in de ware zin van het woord zelfbepalend. Hij heeft in de beste betekenis van het woord de controle in handen, zonder gespannen of angstig te zijn.

Maar vervormd, in de verkeerde vorm van controle, zit je weer in een of/of situatie. Je bent niet liefdevol *én* je laat niet vrij. Je hebt *ofwel* de verkeerde versie van liefde, *ofwel* een verkeerde versie van vrijlaten voor ogen. Op een vervormde manier van iemand houden is martelaarschap, ondergeschiktheid waarbij je jezelf wegcijfert, zelfdestructie ten koste van de ‘geliefde’. Geliefd worden in de vervormde zin is het volledig in de hand hebben en bezitten van de ‘geliefde’. Vandaar de

angst, die er móet zijn, dat houden van bezit, ondergeschiktheid en martelaarschap betekent. Je snakt naar liefde maar toch ben je er bang voor en houd je de boot af. Een mens twijfelt terecht aan zijn macht om een ander zo exclusief als hij denkt dat nodig is, te bezitten en te controleren. Angst om gecontroleerd te worden (als je van iemand houdt) en angst om niet in staat te zijn te controleren (dat iemand van jou houdt), leidt tot de verkeerde versie van vrijlaten, wat dan betekent je terugtrekken, onverschilligheid, niet betrokken zijn, vrijblijvendheid, het afstompen van gevoelens, afgescheiden zijn en weigeren om lief te hebben.

Als je in deze vervorming verwikkeld zit, kun je niet zien dat liefde en vrijheid een en hetzelfde zijn. Je moet liefde dan associëren met gebrek aan vrijheid. Ook als je verstandelijk beter weet, kun je emotioneel niet de wederzijdse vrijheid van ware liefde ervaren. Zo'n gevecht kan niet met je uiterlijke denken, met je verstand of wil worden opgelost. Activeer je innerlijke centrum door uit te spreken dat je jezelf zonder angst, zonder angst voor controle wilt geven. Geef uiting aan je verlangen om de eenheid van liefde en vrijheid te voelen en te ervaren zodat je dat de ander gunt en het dan ook voor jezelf ervaart. Vraag leiding om jezelf zover te krijgen door het benodigde gevoel van integriteit en zelfacceptatie tot stand te brengen. Je zult ontdekken dat hoe meer liefde je geeft, hoe meer vrijheid en autonomie voor jezelf het gevolg zullen zijn. Als je deze mogelijkheid *in de vorm van een duidelijke gedachte* uitdrukt en vervolgens je innerlijke krachten activeert om je te helpen dat te ervaren, kom je uit ieder probleem waarmee je op dit moment zit.

Je eenzaamheid, je angsten en conflicten komen op de een of andere manier op het volgende neer: je doet niet het enige, zinnige ding wat je te doen staat: de goddelijke kern in jezelf activeren. Dat is de enige werkelijk ontspannen en productieve manier van jezelf besturen. Want het is dit centrum dat inderdaad alle problemen op kan lossen als je het maar de kans geeft. En die kans geef je het alleen als je er een beroep op doet. Het is dit innerlijke wezen, in jou, dat het 'proces' van liefde zonder gevaar kent en begrijpt; het proces van liefde en vrijheid geven en daarom ook van liefde ontvangen en tevens vrij blijven. Je uiterlijke zelf begrijpt dat niet. Je kunt onmogelijk een staat van bewustzijn voortbrengen die je niet echt begrijpt. Je innerlijke zelf kan je daarbij helpen. Doe er een beroep op.
Je innerlijke kern met al zijn krachten kan alle problemen wat die ook

mogen zijn oplossen. Wat je misvattingen ook mogen zijn, dit in jou aanwezige bewustzijn kan ze allemaal in waarheidsgetrouwe geestestoestanden veranderen. Het staat altijd klaar om antwoord te geven maar je moet er uitdrukkelijk contact mee maken. Het zal je inspireren met nieuwe, stimulerende, uitdagende gedachten, visies en ideeën. Het zal je vervullen met gevoelens van waarheid en schoonheid, met betekenisvolle leiding. Als je er een beroep op doet, moet het antwoord geven want dat is de wet. Dit is geen tovenarij, het is geen onmogelijk moeilijk kunststukje dat je onder de knie moet zien te krijgen. Je kunt het nu meteen al doen als je ervoor kiest. Alle werkelijke en constructieve handelingen en ervaringen in het leven komen voort uit dit innerlijke centrum, uit je diepste zelf, je kern, de goddelijke substantie die te allen tijde bij je en in je is. Dit kan echter alleen maar antwoord geven als je uiterlijke denken, dat van deze kern is gescheiden, er heel bewust contact mee legt.

Wat al mijn vrienden momenteel het hardst nodig hebben, is begrip van dit proces en het doormaken ervan. Ongeacht hoeveel en op welke manier we er ook over hebben gesproken, het wordt nog steeds vergeten, over het hoofd gezien, genegeerd en er wordt niet naar gehandeld. Je geeft zo gemakkelijk toe aan het negatieve, het destructieve! Je vertrouwt jezelf zo gewillig toe aan de uiterlijke mechanismen waarbij negatieve processen je in een draaikolk doen belanden. Je begint deze negatieve kettingreactie heel bewust op een bepaald moment; dat punt moet je steeds weer opnieuw zien te vinden. Dan loopt het zover uit de hand dat het lijkt alsof je de kettingreactie niet langer kunt beheersen. Maar dat kun je wel. Het gaat om de simpele formulering van de juiste gedachte en wens. Dat is de enige inspanning, vrienden. Het is de inspanning die je je voortdurend moet getroosten om door het leven te kunnen gaan. Als je afgescheiden blijft van je innerlijke kern, raak je onnodig uitgeput. Je laat deze ene inspanning om heel bewust contact met je innerlijke kracht te maken, om jezelf te activeren en je te vervullen met wat je het hardst nodig hebt, achterwege. En omdat je je deze moeite niet getroost, gebruik je honderd keer meer energie dan nodig zou zijn als je ervoor koos om je deze specifieke moeite wel te getroosten. Deze verspilde energie brengt mislukkingen en teleurstellingen voort. Je geeft toe aan de weg van de minste weerstand juist op het gebied waar het nodig is vasthoudend te zijn. Je doet ontzettend hard je best om aan de negativiteit te ontkomen die je in de eerste plaats zelf hebt veroorzaakt, de negativiteit waaraan je door eigen verkiezing toegaf.

Als dit proces wordt omgekeerd en je je energie gebruikt om de destructieve processen stop te zetten en heel bewust in contact met de krachten binnen in je te komen, dan zul je door deze krachten en de wijsheid in je worden geactiveerd. Dit is een spontaan proces dat tamelijk moeiteloos verloopt. Maar eerst *moet je je gedachten tot de orde roepen*, je moet jezelf aan de goddelijke kracht in je willen toevertrouwen. Die moeite moet je doen. Je moet helder het verlangen formuleren om uit welke negatieve innerlijke of uiterlijke situatie dan ook te komen. Als je dit doet, reik dan uit naar die innerlijke kracht om je stap voor stap de weg te laten wijzen.

Twijfel niet aan het bestaan van je innerlijke kern, vrienden. Maar ook als een aantal van jullie die nog niet voldoende heeft ervaren, ook als je nog steeds twijfelt, kun je dit proces doormaken. *Je kunt altijd uiting geven aan een helder geformuleerd verlangen om iets constructiefs tot stand te brengen.* En ook al betwijfel je het bestaan van een grotere wijsheid en kracht binnen in je die onmiddellijk toegankelijk zijn, je kunt deze eerlijk op de proef stellen en de kans geven zich te manifesteren ‘als ze bestaan’. Als je alleen maar argumenten tegen hun bestaan aanvoert in plaats van een poging te wagen, is je twijfel niet eerlijk. Je hebt niets te verliezen want je hebt voldoende ervaren dat als je enkel op je uiterlijke mogelijkheden vertrouwt, je in de ongewenste situatie terecht komt waarin je je nu bevindt. Met uiterlijke druk, spanning en dwang lukt het je niet. Probeer het dus nu eens op deze manier. Vertrouw jezelf aan deze innerlijke krachten toe die je niet onder druk hoeft te zetten of hoeft te sturen, *nadat je de gedachten hebt geformuleerd die een uiting zijn van je constructieve wil.* Je zult zien dat het werkt.

Welnu, vrienden, ik heb jullie hiermee een sleutel gegeven die je over een belangrijke drempel heen kan helpen, als je hem maar gebruikt, als je controle gebruikt op de manier zoals ik die heb beschreven in plaats van zoals je het tot nu toe hebt gedaan. Misschien dat je gebieden vindt waar je al doet wat ik zo even beschreven heb. En je zult zien dat op die gebieden je leven ook zeer succesvol is. De dingen lopen daar soepel en moeiteloos. En in feite hoef je met je uiterlijke geest niet eens meer moeite te doen om een constructief verlangen te formuleren en in contact met je innerlijke wezen te komen want de eenheid is al tot stand gebracht. Je bent al thuis gekomen. Je bewustzijn is volkomen constructief in al zijn uitingsvormen; de innerlijke en uiterlijke facetten

van je bewustzijn zijn verenigd. Er is geen scheiding. Op deze gebieden ben je in harmonie. In je motivatie is er in de verste uithoeken van je persoonlijkheid geen spoor van destructiviteit. Wat in de godsdienst 'verlossing' wordt genoemd, is op die gebieden gebeurd; de psychologie noemt datzelfde integratie, geestelijke gezondheid en emotionele rijpheid.

Tegelijkertijd bevinden andere delen van je persoonlijkheid zich nog in de donkere regionen van conflict, dwaling, scheiding, twijfel, onwetendheid en destructiviteit. Als je de sleutel gebruikt die ik je gaf, kun je daar het ontwikkelingsproces versnellen.

Verkeerde controle versterkt de scheidingsmuur. Verwijder deze muur door contact te maken met de dieper liggende en grotere vermogens om je te activeren, zelfs als die muur er nog steeds is. Laat dit nu je grootste zorg zijn. Gebruik deze sleutel telkens waar je ziet dat hij past en waar je voelt dat je er op welk moment van de dag dan ook de meeste behoefte aan hebt. Hoe vindingrijker je wordt in het formuleren van je behoeften – daar waar je wenst dat je innerlijke centrum je leidt en inspireert, je activeert en met waarheid, met een constructieve visie en energie vervult – des te volmaakter de uitingsvormen van je centrum zullen worden. Het centrum zal zich op zo vele en zulke verschillende manieren manifesteren dat het je werkelijk met zekerheid en vertrouwen zal vervullen. Vertrouw op jezelf en op het levensproces.

Vraag deze constructieve kracht, deze kern van volmaaktheid en schoonheid, van gezondheid en wijsheid om jou de juiste ideeën te geven om die scheidingsmuur te verwijderen. *Vraag deze kracht op elk moment om je te inspireren en de meest effectieve meditatie aan te reiken, zodat ook je uiterlijke geest die de eerste stap moet zetten om contact met je innerlijke centrum te leggen, met de kracht en wijsheid van je kern wordt vervuld.* Op die manier werkt deze wisselwerking naar twee kanten. Hoe meer je dit proces bevordert, des te veiliger je je moet voelen, des te meer je je gaat realiseren dat er geen probleem is zonder oplossing. Verlossing, vrienden, is uitsluitend gelegen in de hereniging van de uiterlijke geest met de innerlijke kern. Deze verlossing - met al haar waarheid en licht, verlichting en geluk - is heel nabij maar het komt gewoon niet bij je op dat dit zo is. Ga dit diepgelegen centrum van jezelf binnen en de antwoorden zullen te voorschijn komen, verlichting zal erop volgen en het kan niet anders of de crises verdwijnen.

Een nog grotere krachtstroom van liefde en macht wordt geactiveerd. Want velen van jullie hier hebben het niet alleen begrepen maar hebben inzicht gekregen of een glimp ervan opgevangen, hoop gekregen of een licht gezien. Dit licht laat zien dat je niet afhankelijk bent van enige uiterlijke macht die bedwongen moet worden, waar je je aan ondergeschikt moet maken of die je gunstig moet zien te stemmen. Het is een onmiddellijk beschikbare kracht in jezelf, een heel zekere en prachtige kracht. Een aantal van jullie heeft hem bespeurd en staat op het punt deze kracht te gebruiken waar dat het hardst nodig is. Door dat te doen zullen jullie spoedig uit je crisis of je pijnlijke verwarring komen.

Wees gezegend, jullie allemaal. Wees in vrede. Wees in God!”

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1965
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Balance of Control'.
Vertaling door Jan van der Horst in 1988; herzien in 2000 door Marije Mol
en in 2009 door Paul Avis.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2010*

137/16